

ಸಂಶೋಧನೆ –Research : ಆಧುನಿಕ ನೆಲೆಗಳು

ಡಾ.ವೈ.ಚಂದ್ರಬಾಬು

ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೇನು? ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಧುನಿಕ ನೆಲೆಗಳು ಯಾವುವು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಂಶೋಧನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ / ಅನ್ವೇಷಕನಿಗೆ ನಿರಂತರ ಎದುರಾಗುವ ಹಾಗೂ ಅವನ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಅರಳಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯ. ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಅನ್ವೇಷಕನಿಗೆ ಇಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಿದ್ಧ ವಿವರಗಳು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದರಿ ಅಧ್ಯಯನದ ಸ್ವರೂಪಗಳಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮೂಲತತ್ವಗಳನ್ನು ಆತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯದ ಜ್ಞಾನ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅರಿತ ಸಂಶೋಧನ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಆತ ಕ್ರಿಯಾರೂಪದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದಾಗ, ಆ ಮಧ್ಯೆ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಹೊಸತತ್ವಗಳು, ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಗಮನೀಯ. ಅವುಗಳನ್ನೂ, ಗ್ರಹಿಸುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳೇ ಅಗತ್ಯ. ಅಂತಹ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಶೋಧನ ಸ್ವರೂಪಗಳು ಆಧುನಿಕ ನೆಲೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ Research ಪದದ ಸಂವಾದಿ ಪದ, ಬಹುಶಃ ಹುಡುಕು, ಪುನಃಹುಡುಕು, ತಿರುಗಿಹುಡುಕು ಎಂಬರ್ಥಗಳು ಇದಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಶೋಧನೆ, ಪರಿಶೋಧನೆ, ವಿಚಾರಣೆ, ಅನ್ವೇಷಣೆ ಎಂಬರ್ಥಗಳೂ Research ಎಂಬ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪದಕ್ಕಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಪುನಃ ಪುನಃ ಹುಡುಕುವ, ಅನ್ವೇಷಿಸುವ, ಶೋಧಿಸುವ, ವಿಚಾರಿಸುವ ಸ್ವರೂಪ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನೆಲೆಗಳು. ಏನನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು? ಶೋಧಿಸಬೇಕು? “ಸತ್ಯವನ್ನು” ಸಿದ್ಧ ಉತ್ತರ. ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರುತ್ತದೆಂಬುದು, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಮಾರ್ಮಿಕ ನುಡಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸತ್ಯಶೋಧಕರು, cientistಗಳು, ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಸೃಷ್ಟಿಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಗೂಢವಾಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು, ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಆ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಅವುಗಳ ಪುನರ್ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು, ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಬಳಸಿ- ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು. ಅದೇ Research. ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನೆಯಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನೇತರ ಕಲಾ, ವಾಣಿಜ್ಯ-ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಶೋಧನೆಗೆ ತೊಡಗುವಾಗ, ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಯಾವುದು?. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಜೀವನಧರ್ಮಗಳು, ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ತತ್ವಗಳು, ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೀಗೆ ಅವೂ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರಗಳೇ ಆಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಅವನ ಗುಣ, ಸ್ವಭಾವಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಅವನ ಇಡೀ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎನ್ನುವಾಗ ಕೇವಲ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಅಥವಾ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಬಂದ ಕೆಲವು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ವಾಕ್ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಭೌದ್ಧಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಅವನ ಸುಗಮ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ರೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಅಭೌತಿಕ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳ ಜೀವನ ಪರಿಕರಗಳ ಮೊತ್ತ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ನಾವು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾನವನ ಅಖಂಡ ಜೀವನದರ್ಶನ ಅಥವಾ ಅವನ ಜೀವನ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಆಧಾರ ಸಹಿತವಾಗಿ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ನ್ಯಾಯಿಕ, ನೈತಿಕ, ಜಾನಪದೀಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಏನು? ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರ ಕಷ್ಟ.

ಸದಾ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುವ, ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗೊಳ್ಳುವ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ರೂಪಗಳು, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಶೋಧನೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸಂಶೋಧಕ ಶೋಧಿಸುವ ಸತ್ಯ ಯಾವುದು? ಸತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವೂ ಜಗದ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಸವಾಲೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸವಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಶ್ರಮದ ಪ್ರತಿಫಲ, ಅದು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವಾಗಲೂ, ಸಂಶೋಧಕನನ್ನು ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುವಾಗಲೂ, ಅದರಿಂದ ಹೊರತಾದ, ಇದುವರೆಗೂ ಕಾಣದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಆ ಸತ್ಯ. ಅದರ ದರ್ಶನದ ಮೂಲರೂಪದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಣ ಮಾಡಿಸುವುದು ಸಂಶೋಧನೆ. ಅದೇ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಾರ, ಅದೇ ಸತ್ಯ, ನಿತ್ಯ. ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ, ಅದರ ಬದಲಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ದಾಖಲಿಸುವಿಕೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಅದರ ವ್ಯಾಪಕಾರಿಕ ಅಥವಾ ಭಾಷಿಕ, ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ, ಆನಂದದಾಯಕ ಜೀವನದ ಶಿಸ್ತುಗಳ ಒಟ್ಟಾರೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವರೂಪಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು ಗಮನೀಯ.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಾನವನ ಬದುಕು ಅಂದರೆ ಮಾನವ ತನ್ನ ಬೇಟೆ ಅಥವಾ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸುಖಿಸುವುದು, ಸಂಗಾತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ನಲಿಯುವುದು, ಸಂತಾನಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯುವುದು ಗಮನೀಯ. ಹಾಗೆಯೇ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಇದೊಂದು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಣ ಆತನ ವಾಕ್ ಶಕ್ತಿ, ಅನ್ವೇಷಣಾ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಿರ್ಮಾಣದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಮಾನವೀಯತನದ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣ, ಸಂಬಂಧಗಳ - ನೆಂಟ್ರಿಸ್ತಿಕೆಯ, ರಕ್ತದಿಂದ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುವುದೊಂದು ವಿಶೇಷ ಸತ್ಯ. ಆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿರುವ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಕಾರಣ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರಣ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೇರು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿದೆ. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಬಂದ ಆತನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಬೇಟೆ, ಕೃಷಿ, ವ್ಯಾಪಾರ - ವಾಣಿಜ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬದಲಾಗುತ್ತ ಬಂದ ಅವನ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸ್ವರೂಪಗಳೂ ಸತ್ಯಗಳೇ. ಮಾನವ ಆಯಾ ಕಾಲದ ಜ್ಞಾನ, ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಹುಡುಕಾಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ದಿನಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ಜ್ಞಾನ ಅವು ಅಸತ್ಯ, ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕವೆನಿಸಿದರೂ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲಗರ್ಭ, ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವು ಸತ್ಯಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಹೊಸತನ ದೃಢಪಡುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿತ್ಯ ನಿರಂತರ. ಆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ, ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರ, ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಸತ್ಯಗಳೆ. ಇವುಗಳ ಹುಡುಕಾಟ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲ.

ಹಾಗಾದರೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಸರಳ, ಸಂಶೋಧಕ ಇದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯಿಂದ, ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧಕ ಮಾನವನ

ಮೂಲಭೂತವಾದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಕಾರಿಕ ಅಥವಾ ನೈತಿಕ ಅಥವಾ ವೈಚಾರಿಕ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಚಿಂತನೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನಾಗಿ ಶೋಧಿಸುವ, ಒರೆಗಚ್ಚುವ ಕಾರ್ಯವೇ ಸಂಶೋಧನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನು ವಿಷಯದ ಮೂಲ ಸತ್ಯವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಅದರ ಸಾಧಕ-ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಹೊಸರೂಪ ಅಥವಾ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕಾರ್ಯ-ಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಗಳೊಂದಿಗೆ ದಾಖಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ದಾಖಲೆಯ ವರದಿಯೇ ಸತ್ಯ ಶೋಧನೆ ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆ.

ಡಾ. ಸಂಗಮೇಶ ಸವದತ್ತಿಮಠ ಅವರು “ಸಂಶೋಧನೆ ಎನ್ನುವುದು ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಪುನಃರಚಿಸಿ ಅಥವಾ ಪುನಃಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇತಿವೃತ್ತಗಳೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಅಂದದಿನ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ‘past is to be made perfect in present’ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.(ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ-2008, ಪುಟ-78) ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಮರ್ಶನದಂತೆ ಹೊಸದೃಷ್ಟಿಕೋನವಾಗದು, ಆದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಹಾಗೂ ಆಳ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಿ ನಿಜಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ರಾಗ-ದ್ವೇಷ, ಭಾವೋದ್ವೇಗ ರಹಿತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವಂತಹದು ಸಂಶೋಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಧುನಿಕ ನೆಲೆಗಳು ಎನ್ನುವ ಚಿಂತನೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಸಹ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ, ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬದಲಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಚಿಂತನೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆ ರೈತ ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ, ನಂತರ ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮರದ ನೇಗಿಲುಗಳನ್ನು, ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ. ಕಲ್ಲುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮರದ ನೇಗಿಲುಗಳು ಮತ್ತು ಎತ್ತುಗಳು ಆಧುನಿಕತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮರದ ನೇಗಿಲುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಅಥವಾ ಉಕ್ಕಿನ ನೇಗಿಲುಗಳು ಬಂದಾಗ ಮತ್ತೇ ಆಧುನಿಕತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್, ಟ್ರೆಲ್ಲರ್‌ಗಳ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ರೂಪಗಳೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸುವಂತಹದು, ರೈತನ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ, ಪರಿಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಸಹ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗೊಂಡು, ಸುಲಭ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮದಿಂದ ಅಧಿಕ ಧವಸ-ದಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆಯೆಂದರೆ ಇದು ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಧುನಿಕತೆ ಎಂದರೆ, ಅದರ ಮೂಲೋದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ದಕ್ಕಿಯಾಗದೇ ಅದರ ಸುಲಭ ರೀತಿಗೆ ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಹಳೆಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊಸರೂಪಗಳನ್ನು ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಆಧುನಿಕತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಎರಡು ಹಂತದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

1. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೆಲೆಗಳು.
2. ಸಂಶೋಧನೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ನೆಲೆಗಳು.

1. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೆಲೆಗಳು:

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನು ತಾನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವಾಗ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಆ ಪಾರಂಪರಿಕವಾದ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ತಾನು ತಲುಪಬೇಕಾದ ನಿಜದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋಗುವಂತಹದು ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ನಿಜದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಆಧಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಇದು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಹಿನ್ನೆಡೆ ತರುವ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ತೊಡಕಾಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ನಿಜದ ನೆಲೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಸಂಶೋಧಕನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಕಾರಣ ಭ್ರಮೆಯನ್ನೇ ಅಥವಾ ಆತನ ಉದ್ದೇಗವನ್ನೇ ಸತ್ಯವಾಗಿಸುವ ಆಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ದೊರಕಿದ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು, ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವಂತಹದು ಎರಡನೇಯ ವಿಧಾನ. ಇಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ದೊರೆಯದೇ ಇರುವ, ನೇರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಿರುವ ಸತ್ಯ, ದೂರ ಉಳಿದು ಇರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ಯ ಹುಡುಕುವ, ಕಂಡಿದ್ದನ್ನೇ ಸತ್ಯವೆಂಬ ಭ್ರಮೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ತೊಡಕು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೇಯದು ಒಂದೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಡುವುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಹಲವು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು. ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೂ ಇದೊಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಸ್ವರೂಪದ, ದ್ವಂದ್ವಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಂಭವ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ.

ನಾಲ್ಕನೇಯದು ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆನ್ವಯಿಕವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದೊಂದು ಮಾದರಿ ಸ್ವರೂಪ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವಂತಹ ತತ್ವ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನಿಜವಾದ ತತ್ವ ಅಥವಾ ಸತ್ಯದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉತ್ತರ ಕಷ್ಟವಾಗಲೂ ಬಹುದು.

ಐದನೇಯದು ಆಗಲೇ ಮಾಡಿಟ್ಟ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುವುದು ಅಥವಾ ಹೊಸಮಾದರಿಯನ್ನೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದೊಂದು ವಿಧಾನ. ಈ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನವರ ಶೋಧನೆ ಅಸತ್ಯ ಅಥವಾ ಅಪರಿಪೂರ್ಣ ಎನ್ನುವಾಗ, ಟೀಕೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಅಥವಾ ಟೀಕೆಯಾಗಿಯೇ ಅದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಮೀಕರಿಸಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮಗೆ ನೈತಿಕವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಅಂಶವೂ ಕಾಡದೇ ಇರದು. ಹೊಸ ಕಾಲದ ಅರಿವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರಂತರ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನೆಲೆ ಯಾವುದು?

ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರಕವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇಂತಹ ಶೋಧ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ತನ್ನ ಶೋಧನೆ ಬರೀ ತನ್ನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಮತ್ಯಾವುದೋ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ, ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದು ಸಂಶೋಧಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಉತ್ತಮ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಂಶೋಧಕ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಧ್ಯಯನದ ರೂಪರೇಷಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ

ರೀತಿಯ ವಿನ್ಯಾಸವಿರಲಾರದು. ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿನ್ಯಾಸ, ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಗಮನೀಯ. ಅನಂತರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸವು ಬದಲಾಗಲೂಬಹುದು. ಸಂಶೋಧನಾ ವಿನ್ಯಾಸ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಂಟು ರೀತಿಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆಂದು ಪೌಲಿನ್ ಯಂಗ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. 1. ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯ ಕ್ಷೇತ್ರ 2. ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗ ಬಹುದಾದ ಮಾಹಿತಿ 3. ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವ 4. ಮಾಹಿತಿ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಸ್ಥಳ ಹಾಗೂ ಮೂಲಗಳು 5. ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ, ಹೇಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು 6. ಎಷ್ಟು ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಬಹುದೆಂಬುದು 7. ವಿಷಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಆಯ್ಕೆಯ ಆಧಾರಗಳು 8. ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳು. (ಡಾ.ಸಂಗಮೇಶ ಸವದತ್ತಿ ಮಠ-ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ-2008, ಪುಟ-78) ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಸತ್ಯ ಶೋಧನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ? ಯಾವಾಗ? ಎಷ್ಟು? ಹೇಗೆ? ಯಾವ ಆಧಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಶೋಧನ ಪರಿಶೀಲನೆ ದೊರೆಯಬಹುದೆಂಬ ಚಿಂತನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ ರಚನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಆಲೋಚನೆಗಳು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ವಿನ್ಯಾಸ ರಚನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉತ್ತಮ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ತಾನೇ ಹೊಸದಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ, ಮೊದಲೇ ಇದ್ದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವನ್ನು ತಾನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೊಸದಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸ ರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾರ್ಕಿಕತೆ, ತಾತ್ವಿಕತೆ, ಕ್ಷೇತ್ರವ್ಯಾಪ್ತಿ, ವಿಷಯವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಇವು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವ ಅಂಶಗಳು. ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಶೋಧಕನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿಯೇ ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟುಪಾಡೇನು? ಇಲ್ಲ, ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಷಯದ ಆಯ್ಕೆ, ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ರೀತಿ, ಪ್ರಕರಣ ವಿಭಜನೆ, ಬರವಣಿಗೆಯ ತಂತ್ರ-ಶೈಲಿ ಅಥವಾ ವಿವರಣೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ವಿಧಾನ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳೂ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧಕ ಸಂಶೋಧನ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ತೋರುವ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕಜ್ಞಾನ ಅವನ ವರದಿಯ ವಿವರಣೆಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕ ಸತ್ಯಶೋಧಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಹುಡುಕಾಟವನ್ನು ಅತಿಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯದ ಮೂಲರೂಪ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವಾಗ ನಮಗೆ ನಾವು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಭ್ರಮೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಳಚಿ, ನಾವು ಊಹಾ ಸತ್ಯ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೋ ಅಂತಹ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಸಶಕ್ತ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ನಿಜವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದೇ ಸಂಶೋಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ-ಸುಳ್ಳುಗಳ ಮುಖಾಮುಖಿಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ತಲಸ್ವರ್ಶಿ ಮಾಡುವುದೇ ಇಂದಿನ ಸತ್ಯಶೋಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಜಗತ್ತೇ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವ ಗುಣ ಹೊಂದಿರುವಾಗ, ಸತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವೂ ಬಹುತೇಕ ಬದಲಾಗುವ ಗುಣ ಹೊಂದಿದೆಯೆಂಬ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅದೂ ಸಂಶೋಧನೆಯೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲ-ದೇಶ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಸ್ತು, ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಮೌಲ್ಯ ಯಾವುದೇ

ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಲಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅದರ ನೆಲೆಗಳು, ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ನಿಜವಾದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ತಲಸ್ವರ್ತಿಸಿದಾಗ ಅದೇ ಸಂಶೋಧನೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನಗಳು ಹಲವಾರು ಆಗಿ ಕಂಡು ಬರುವುದು ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಅಂತಹ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖಿಯಾದ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತೌಲನಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ, ಕಾರ್ಯ, ಸಮರ್ಪಕ ಮಾಹಿತಿಸಂಗ್ರಹ, ಅದರ ನಿರಂತರ ಅಧ್ಯಯನ, ವರ್ಗೀಕರಣ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಿಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶ್ರವಣ ಅಥವಾ ಮಾಹಿತಿಗ್ರಹಣ, ಧ್ಯಾನ ಅಥವಾ ನಿಂತರ ಅಧ್ಯಯನ, ನವೀನ ಚಿಂತನ ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನ ಅನಾವರಣಗಳ ನೆಲೆಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ

2. ಸಂಶೋಧನೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ನೆಲೆಗಳು :

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ನಂತರ ಅದರಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ವಿವರವಾಗಿ ವರದಿ ಮಾಡುವಂತಹದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಇಡೀ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಾರವನ್ನು ಆಕರ ಸಹಿತ ಕನ್ನಡಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ಸಂಶೋಧಕ ಪ್ರದರ್ಶನೆಗಿಡುವ ನೆಲೆಗಳು ಹೇಗೆ? ಎನ್ನುವಾಗ ಇದೂ ಸಹ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ಶೋಧನೆ, ಅದರ ಕಾರ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠತೆ, ಸಂಶೋಧನ ಪರಿಶ್ರಮಫಲದ ಅನುಭೂತಿಸಂದಿಂದ ಸಂಶೋಧಕ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವರದಿ ತಯಾರಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯುವುದು ರೂಢಿ. ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸಂಶೋಧಕ ತನ್ನ ಭಿನ್ನತೆಯ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಬಹುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಆತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯಾದರೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸೂತ್ರ ಅಥವಾ ಫಾರ್ಮುಲಾ ಅಥವಾ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕ್ರಿಯಾ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶೋಧನೆಯ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರತಾದ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 100 ರಿಂದ 500 ರವರೆಗಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಗರಿಷ್ಟ ವರದಿಯನ್ನು ಸಂಶೋಧನ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಗಳಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿ ಹೊಸಚಿಂತನೆಗೆ, ಹೊಸ ಶೈಲಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು, ಸುಲಭ ಗ್ರಾಹ್ಯತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಸಂಶೋಧನ ಸಾರವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಂಡಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ.

ಹೀಗೆ ಬರಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಕರ ಸಹಿತ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಾರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಒಂದು ನೆಲೆಯಾದರೆ, ಅದನ್ನೇ ನಾವು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಆಧುನಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಿದ್ಧಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಅಗತ್ಯ. ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಅಥವಾ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅವಕಾಶಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆ ಬದಲಾಗುವುದು ಆಧುನಿಕ ನೆಲೆಯ ಭಾಗವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನ ವರದಿ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ.

ಹೊಸ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನ ವರದಿ ತಯಾರಿಸುವ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ವರದಿ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಹುದು? ಸಂಶೋಧಕ ತಾನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ, ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ, ವಿವರಗಳನ್ನು, ವಿಷಯ ಘಟಕಗಳನ್ನು, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಆಕರ್ಷಕ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಷಯದ ಚಿತ್ರಗಳು, ವಿಡಿಯೋ ಚಿತ್ರೀಕರಣದ ತುಣುಕುಗಳು, ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಫಾರ್ಮುಲಾ, ತಾತ್ವಿಕ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಸರ್ವೆ ವರದಿಯ ದಾಖಲಾತಿ ಮಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ದೃಢಪಡಿಸಿ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥಗಳ ಆಕರ, ವಕ್ತೃಗಳ ಆಕರ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಆಕರ, ವಿಷಯ ಆಕರಗಳ ಜೊತೆ ಅಂತರಜಾಲ(ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್) ವೆಬ್ ಸೈಟುಗಳ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಆಕರವನ್ನೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಅಡಿಪುಟಗೊಳಿಸಿ, ಅನುಬಂಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರಕ ಸಾಮಗ್ರಿ, ವಿವರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ವಿರುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಂತರಜಾಲ ವೆಬ್ ಸೈಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆ ನೆಲೆಯ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ, ಸಂಶೋಧನ ವರದಿ ಕಾಗದ ರಹಿತ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಂತರಜಾಲಗಳಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುವಂತಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನದ ಅನುಕೂಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಮಾದರಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಿ.ಡಿ ಮತ್ತು ಡಿ.ವಿ.ಡಿ ಅಥವಾ ಪೆನ್‌ಡ್ರಿವ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸುವಂತಹ ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಂಶೋಧನ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಿದೆ. ವೆಬ್ ಸೈಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ವರದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಉತ್ತಮ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿಡಿಯೋ, ಆಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಆಕರಗಳಾಗಿ, ಸಂಶೋಧನ ಸೂತ್ರಗಳಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಮತ್ತು ಬಗೆಯ ಬಗೆಯ ವರದಿಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹವು ಹೆಚ್ಚು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಎನ್ನಬಹುದು. ನೇರ ವಿಷಯ ನಿರೂಪಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವಿವಿಧ ದಾಖಲಾತಿ ಚಿತ್ರಗಳು, ವಿಡಿಯೋ ತುಣುಕುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ವರದಿಯನ್ನು ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರವಣ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಂದ ಸೊಗಸಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನೈಜ ವಿವರಗಳನ್ನು, ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಕ ಇಲ್ಲಿ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ, ಆಧಾರ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ತಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಸತ್ಯದ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಇದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನವೆನ್ನಬಹುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಶೋಧಕ ಹೊಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ರೂಪಿಸಬಹುದು.

ಇಂದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಅನಿಮೇಶನ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನೇತರ ಸಂಶೋಧನಗಳು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ, ಆಗುತ್ತಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ವರದಿಗಳು ಬರಬೇಕಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಬೆಳೆಯಬೇಕಿದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸಂಶೋಧನೆ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರ ಜೊತೆ ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ ಕೆಲವು ಹಾಸ್ಯಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಕ್ಕೆವು. ಅದು ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳಾದರೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸತ್ಯದ ಮಾತುಗಳು ಅಲ್ಲವೆಂದೇ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಹವ್ಯಾಸಿ ಸಂಶೋಧನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ

ಮಾಡುವಂತಹದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆತ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ತನಗೆ ಅಧ್ಯತ ಎನ್ನಿಸುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಸಂತೋಧನೆಯೆಂದು ಬುನಾದಿ ಎಂದರೂ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಧನೆಯ ಫಲ ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಯಸಿದಾಗ, ಹವ್ಯಾಸಿ ಸಂತೋಧಕನ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ಯಾವುವು? ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ಅಂಶವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವೊಬ್ಬ ಹವ್ಯಾಸಿ ಸಂತೋಧಕನ ಬಳಿಯ ವೈಚಾರಿಕ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ಸ್ವಾಗತ, ಆದರ್ಶ.

ಎರಡನೆಯದು ಪ್ರವಾಸಿ ಸಂತೋಧನೆಗಳು, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಧಕ ತಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವುಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಸಂತೋಧನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲೋ ಪ್ರಯಾಣ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ನಾಡು-ನುಡಿ ಅಥವಾ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಬರೆಯುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಂತೋಧನೆಯ ಬ್ರಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಸಂತೋಧನೆಯಿದೆಯೇ? ಎನ್ನುವಾಗ ಸಂತೋಧನ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯಗಳು ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಶೋಧನ ಸ್ವಭಾವವಿದ್ದಾಗ ಇಂತಹ ಬರವಣಿಗೆಗಳು ಮಾನ್ಯವೇ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಪದವಿ ಅಥವಾ ಎಂ.ಫಿಲ್ ಪದವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂತೋಧನೆ ಮಾಡುವಂತಹದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಧನೆಯು ನಿಖರವಾದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾದರೂ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪದವಿ ಹಂತಕ್ಕೆ ಅದು ನಿಲ್ಲುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತುಗಳು ಸುಳ್ಳೇನಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಜ. ಸಂತೋಧಕರ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ ಉದಾಸೀನದ ನಡೆ ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿ ಪಡೆಯಲು, ಪದವಿ ಇಲ್ಲವೇ, ಪದವಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸಿದ, ಅದರಿಂದ ಲಾಭಗಳಿಸುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ ಹುನ್ನಾರದಿಂದ ಸಂತೋಧನೆಯ ಹಾದಿ ತಪ್ಪುತ್ತಿರಬಹುದು. ನಾಲ್ಕು ಪುಸ್ತಕ ಸೇರಿ ಐದನೆಯ ಪುಸ್ತಕ, ಅದರಿಂದ ಪದವಿ, ಅಥವಾ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಯಾರಿಂದಲೋ ಸಂತೋಧನೆಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆಯಿಸುವುದು. ಸಂತೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟತೆ ತುಂಬಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇದು ಸಂತೋಧನೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿನ ಅಪರಾಧ. ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸನೆಂಬ ಪೋಷಾಕಿನ ಸೋಗಲಾಡಿತನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಸ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಂತೋಧಕರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆ ದಾರಿ ಸಂತೋಧನೆಯ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪದವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂತೋಧನೆ ಮಾಡಿದರೂ ನಿಜವಾದ ಮಾನದಂಡ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಶೋಧನೆಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಂತಹ ಪ್ರಬಂಧದ ಸಂತೋಧನೆಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪೂರಕ ಅಥವಾ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ ಸಂತೋಧಿಸಿದಾಗ, ಅವುಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಬರೀ ಪದವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂತೋಧನೆ ಅದು ಸಮಾಜ ಅಥವಾ ದೇಶದ್ರೋಹದಷ್ಟೇ ತಪ್ಪು. ಇದರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಅಗತ್ಯ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ವೃತ್ತಿನಿರತ ಸಂತೋಧನೆ, ಇದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂತೋಧನೆಯನ್ನೇ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿದ್ವತ್ತು ಮತ್ತು ಹಣಗಳಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂತೋಧನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಯು.ಜಿ.ಸಿ ಮೊದಲಾದ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೀಡುವ ಅನುದಾನಗಳಿಂದ ಸಂತೋಧನೆಯನ್ನು ಠಿಡಿಠಿಜಿಠಿಣ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂತೋಧನೆಗಾಗಿ, ಸಂತೋಧನೆಯ ವರದಿಗಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು

ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ, ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚುವಂತಹದು. ಇದು ಅಗತ್ಯವೂ ಕೂಡ. ಆದರೆ ಹಣದ ಆಸೆಯಿಂದ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಡೆದು ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಮುಗಿಸಿ ಹಣಗಳಿಸುವ ದಂದೆ ಇದಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ದೋಷವೇ ಸರಿ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಶೋಧಕರು ಬೇಗ-ಬೇಗ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಕ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅಥವಾ ಬಾಗಶಃ ದೊರೆಯುವ ಆಧಾರಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ನೆಲೆಗಳು, ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಬಹಳ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟವೇ ನಾಶವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದೊಂದು ದೋಷ ಅಥವಾ ಮೋಸವಾಗುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಅನ್ವೇಷಣೆಯಪ್ರಜ್ಞೆ, ನಿಷ್ಠೆ, ತಾಳ್ಮೆ, ಪರಿಶ್ರಮ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕತನ, ಕರ್ತವ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯ ಆಯ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯು ಸಹ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರವಾಗದೇ ಇದ್ದಾಗ ಉತ್ತಮ ಫಲ ದೊರೆಯಬಹುದು.

ಐದನೇಯದಾಗಿ ನಿವಾಸಿ ಸಂಶೋಧನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶ್ರಮಪಡದೆ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಇರುವಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಗೆಲೆಯರ ಮೂಲಕ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಅಥವಾ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅಥವಾ ಕಂಡ ಯಾವುದೋ ಸುಡುಗಾಡು ದಾಖಲೆಯನ್ನೇ ಬಹಳ ಹಳೆಯದೆಂದು ನಂಬುವ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುವ, ವಾಸ್ತವ ಇಲ್ಲವೇ ಮೂಲ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗದೇ ಬರೀ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಚಾರ ಪಡೆಯುವಂತಹದು ಗಮನೀಯ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ದಾಖಲೆಗಳು ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು, ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಹಳೆಯದನ್ನು ಹುಡುಕಾಡುವ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಊಹೆಗೂ ಮೀರಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಅಂಟಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದವರು. ನಿಜವಾದ ಶೋಧನೆ ಮಾಡದೆ, ಆ ಕೌಶಲ್ಯ ಪಡೆಯದೆ, ತನ್ನ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಭ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಶೋಧಕರು ಇವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷಯದ ಆಳ ಅಥವಾ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಪ್ರವೇಶಿಸದೇ ಬಾಹ್ಯ ವಿವರಗಳ ಮೂಲಕ ವರದಿ ರೂಪಿಸುವುದು ಇವರ ಗುಣ. ಇಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸ ಅಥವಾ ಅಜ್ಞಾನದ ಪ್ರತೀಕವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಇಂತಹ ವರ್ತನೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಡಾ.ಎಂ.ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ - ಸಂಶೋಧನೆ.
2. ಎಂ.ಎ. ಕಲಬುರ್ಗಿ - ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ
3. ಡಾ.ಸಂಗಮೇಶ ಸವದತ್ತಿಮಠ - ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ
4. ಡಾ. ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ರಾವ್ - ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾರ್ಗ
5. ಬಿ.ವಿ.ಶಿರೂರ್ - ಸಂಶೋಧನಾ ಸ್ವರೂಪ
6. ಸಂ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತೆಲಗಾವಿ - ಸಂಶೋಧನೆ.

ಡಾ.ವೈ.ಚಂದ್ರಬಾಬು

ಗಂಗಾವತಿ ಭಾಗ್ಯಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪದವಿ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ,

ಹೂವಿನಹಡಗಲಿ-583219

ಮೊಬೈಲ್ ನಂ: 9449380356

ಇಮೇಲ್-chandrababu.y3@gmail.com